Ve dne 14. 5. 2015

Krajskému soudu v Ústí nad Labem

prostřednictvím

Okresního soudu v Jablonci nad Nisou

Ke spisové značce Okresního soudu v Jablonci nad Nisou **30 P 35/2015**

Otec:
nar.:
bytem:

Matka:
nar.:

Nezletilý:
nar.:
právně zastoupen kolizním opatrovníkem
Magistrátem města Jablonce nad Nisou, Odbor humanitní,
oddělení Sociálně právní ochrany dětí, jmenovitě Denisou Hučkovou
(dále jen „OSPOD“)

Vyhotoveno ve čtyřech stejnopisech

Odvolání Otce, coby účastníka řízení, proti rozsudku č.j. 30 P 35/2015-37 ze dne 30. 3. 2015

I. Úvod

Napadený rozsudek č.j. 30 P 35/2015-37 byl vynesen dne 30. 3. 2015. Písemné vyhotovení rozsudku bylo podáno k poštovní přepravě dne 4. 5. 2015 a doručeno mé osobě dne 5. 5. 2015.

Jako účastník řízení uplatňuji v zákonem stanovené lhůtě a zákonem stanoveným postupem své právo na odvolání proti výše zmíněnému rozsudku v souladu s § 201 zákona č. 99/1963 Sb. Občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

Odvolání proti výše zmíněnému rozsudku odůvodňuji na základě § 205 odst. 2 Občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a to konkrétně ze zákonných důvodů uvedených v níže citovaných ustanovení

- písmeno **b)**
  soud prvního stupně nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem nebo k jím označeným důkazům, ačkoliv k tomu nebyly splněny předpoklady podle § 118b nebo § 175 odst. 4 části první věty za středníkem,
- písmeno **c)**
  řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci,
- písmeno **d)**
  soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností,
- písmeno **e)**
  soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním,
- písmeno **f)**
  dosud zjištěný skutkový stav neobstojí, neboť tu jsou další skutečnosti nebo jiné důkazy, které nebyly dosud uplatněny (§ 205a)

Toto odvolání se vztahuje na výše uvedený rozsudek **v celém rozsahu**. V odvolání se domáhám **zrušení celého napadeného rozsudku a nové projednání** od samého počátku **ve všech bodech** původního návrhu.

II. Soud řádně nezjistil skutkový stav věci

Soud ve svém odůvodnění rozsudku uvádí, cituji:
„V provedeném řízení bylo nesporné prokázáno, že oba rodiče nezletilého se v podstatné míře shodli na rozšíření styku otce s nezl. … “

Jestliže soud dospěl k takovému závěru, pak je naprosto zjevné, že nebyl zjištěn skutkový stav věci. Stav věci je totiž takový, že já se s Matkou v podstatné míře **neshodl**. Je více než markantní rozdíl, mezi mým návrhem, na jehož základě soud zahájil řízení a návrhem matky, jenž byl ostatním účastníkům řízení i soudu doručen až v den prvního a současně jediného dne jednání. Jelikož by oba návrhy měly být součástí spisu odvolacího řízení, uvedu jen body, na v nichž panuje fatální rozpor:

1. Já a nezletilý jsme navrhovali v době letních školních prázdnin rovnoměrné rozložení času, tedy 4 týdny u mne a 4 týdny u Matky, a to především proto, že se domníváme, že lidé jsou si před zákonem rovni a že v našem právním systému nejsou matky nadřazené otcům.

Matka navrhla 3 týdny u mne a 5 týdnů u Matky.
Soud tedy ve sporné záležitosti vyhověl návrhu Matky.

2. Já a nezletilý jsme navrhovali, že by měl trávil každý víkend u mne a odůvodnili jsme to především tím, že dle sdělení se Matka odmítá s ním učit, což má neblahý vliv na rozumový vývoj .
Matka navrhla zachovat stávající stav. Dále navrhla zamítnout v této záležitosti můj návrh na projednání u soudu s tím, že dle Matky je mé podání skutečností zcela vykonstruované.
Soud vyhověl návrhu Matky a vůbec nezjišťoval skutkový stav věci i přes prokazatelně diametrálně odlišná tvrzení obou stran.

3. Matka navrhla změnu data, do kdy mám povinnost sdělit Matce termín letních školních prázdnin, kdy bude u mne. Datum se výrazným způsobem posunulo z původního 30. 4. na Matkou navržený den 15. 2. Jednalo se o návrh Matky, který jsem obdržel až v průběhu soudního jednání. Soud návrh Matky sice začal projednávat, ale nedal mi možnost se k němu vyjádřit, a to i přesto, že jsem proti tomu vznesl protest ještě v průběhu jednání.
Soud v této záležitosti vyhověl návrhu Matky, přičemž se ani nezajímal o to, zda je, či není shoda mezi účastníky.

4. Já jsem ve svém návrhu upozornil na dlouhotrvající porušování zákona spočívající v tom, že Matka mi odmítá sdělovat jakékoli informace týkající se a že hrubým způsobem porušuje § 890 Občanského zákoníku.
Matka potvrdila, že komunikaci omezuje na naprosté minimum a informace, o které jsem žádal, ani k dnešnímu dni neposkytla. Matka navrhla zamítnout můj požadavek na projednání problematiky poskytování informací.
Soud vyhověl Matce a vůbec nezjišťoval skutkový stav v této věci.

5. Já a jsme vznesli důvodné podezření, že Matka používá zcela nepřiměřené tresty, které nemají výchovný účinek a působí negativně v oblasti duševního vývoje nezletilého .
Matka ve svém vyjádření bagatelizovala mnou popisované skutečnosti, avšak nevyvrátila je pádnými protiargumenty. Zato ve svém návrhu vznesla řadu obvinění vůči mé osobě a současně navrhla neprojednávat tuto záležitost.
Soud vyhověl Matce a zamítl můj návrh na zjištění skutkového stavu věci výslechem nezletilého, který se k podezření mohl vyjádřit. Toto zamítnutí zjišťování skutkového stavu věci, formou usnesení, soud uvedl do Protokolu o jednání.

6. Já jsem popsal konkrétní případy, kdy mne Matka zcela vylučuje ze všech významných záležitostí , a požadoval jsem, aby soud v této věci jednal v zájmu nezletilého.
Mnou popsaná fakta Matka nepopřela, pouze se dožadovala zamítnutí návrhů týkající se mého podílu na výchově .
Soud vyhověl Matce. V této věci vůbec nezjišťoval skutkový stav a věcí samotnou se nezabýval ani okrajově.

III. Soud neprojednal všechny body

V souladu se článkem 36 odst. (1) Listiny základních práv a svobod jsem se obrátil na soud a domáhal se svých a práv. Soud prvního stupně se bohužel odmítl zabývat řadou mých a práv, aniž by zdůvodnil, proč se jimi zabývat nehodlá. Neprojednal konkrétně:

Dostatečně prokázaný fakt, že Matka mi odmítá sdělovat informace.

Matka sama ve svém písemném vyjádření ze dne 26. 3. 2015 uvádí, že omezuje komunikaci se mnou na nezbytné minimum. Údajně jí to bylo doporučeno, ale neuvedla kým konkrétně. Tím fakticky potvrdila to, co tvrdím ve svém návrhu. Informace o nezletilém mi Matka k dnešnímu dni stále odmítá poskytovat.

Soud mne svým rozhodnutím nezbavil práva na informace o nezletilém i. Pan předseda mne sice ústně poučil, že mám právo na informace o svém dítěti a že v případě porušování mého práva se můžu obrátit na soud. Avšak vzápětí zamítl můj návrh na projednání tohoto mého práva, aniž by uvedl důvod. Bylo pouze zaneseno do Protokolu o jednání, že trvám na projednání všech návrhů, včetně práva na sdělování informací.

Domnívám se, že soud zamítnutím i pouhého projednání mého práva na informace o nezletilém i nepostupoval v souladu se zákonem ani v zájmu nezletilého.

Důvodné podezření z nepřiměřenosti trestů aplikovaných Matkou

Ve svém návrhu poměrně obšírně popisuji a na konkrétních případech demonstruji podezření, že Matka používá nepřiměřené tresty, které mají negativní vliv na duševní vývoj nezletilého . Matka moje argumenty ve svém vyjádření sice bagatelizuje, ale nevyvrací žádnými konkrétními argumenty.

Soud stejně jako v předchozím případě odmítl projednání těchto podezření bez uvedení důvodů.

Domnívám se, že naprostou nečinností v dané záležitosti soud pochybil a neplnil svou roli ochrany práv nezletilého , což mělo zásadní vliv na chybné rozhodnutí soudu.

Zamezování práva podílet se na výchově nezletilého

Ve svém návrhu jsem obšírně popsal stav, kdy mne matka soustavně vylučuje z rozhodování o všech záležitostech , a to včetně těch nejvýznamnějších.

Matka mnou popisované skutečnosti nepopřela, pouze navrhla zamítnutí mého požadavku.

Tuto záležitost soud nejen neprojednal, ale dokonce ji ani v nejmenším nezmínil. Soud jednal, jakoby v návrhu vůbec nebyla. Nevyjádřil se dokonce ani k tomu, zda dle mínění soudu mám, či nemám práva podílet se na významných záležitostech nezletilého .

IV. Soud nerespektoval práva účastníků řízení

Jsem přesvědčen, že soud prvního stupně porušil práva účastníků již tím, že:

I. Řádně nezjistil skutkový stav věci, viz výše
II. Neprojednal všechny body návrhu, čímž ignoroval, že jsem se domáhal svých práv, viz výše

Pokud jde o nerespektování práv účastníků řízení, tak bych vyzdvihnul zejména:

Porušení práva na spravedlivý proces

Účastníci řízení by si měli být rovni. Tak to alespoň stanoví článek 37, odstavec 3 Listiny základních práv a svobod. V průběhu jednání, z něhož byl vynesen napadený rozsudek, ovšem rovnost účastníků nebyla respektována.

Já jsem podal návrh k soudu, který popisoval všechny rozhodné skutečnosti. Soud i všichni účastníci řízení se s návrhem měli možnost řádně seznámit a měli dostatek času k němu zaujmout stanovisko a vyjádřit se k mnou popisovaným skutečnostem.

Oproti tomu Matka vyčkala s předáním svého písemného vyjádření a současně protinávrhu až na nejpozdější možnou dobu, tj. v průběhu soudního jednání. Až v průběhu soudního jednání jsem já, stejně tak jako soud a OSPOD, zastupující nezletilého , obdrželi návrh matky. Nikdo z ostatních účastníků nedostal možnost se s návrhem Matky řádně seznámit ještě před vynesením rozsudku, a už vůbec ne se k němu vyjádřit. Jediné co soud ostatním účastníkům řízení neupřel, bylo právo obdržet návrh Matky. Návrh Matky je sice adresován pouze soudu, ale soud vyzval Matku, aby jej předala také ostatním účastníkům. Předala mi sice jen nepodepsanou kopii, ale byl jsem rád, že alespoň nějakého práva jsem se domohl. Podepsaný stejnopis mi do dnešního dne Matka odmítá poskytnout i přes opakovanou písemnou výzvu.

Tento návrh Matky byl soudem nejen řádně projednán v celém rozsahu, ale soud se, ve svém rozhodnutí, fakticky přiklonil k prakticky celému návrhu Matky, až na drobné výjimky (např. období Vánoc).

Já, ještě v průběhu jednání, důrazně protestoval proti tomu, že soud projednává návrh Matky, se kterým jsem neměl možnost se řádně seznámit a není mi ani umožněno se k němu vyjádřit. Také jsem trval na provedení zjištění názoru nezletilého ke všem navrženým bodům a tím i na odročení jednání. Soud můj protest pouze stručně zaznamenal do Protokolu o jednání a formou usnesení a mé návrhy zamítl.

Fakt, že soud během jednání významným způsobem zvýhodnil pozici jednoho z účastníků řízení, konkrétně Matky, na úkor ostatních účastníků, je dle mého názoru již samo o sobě důvod ke zrušení napadnutého rozsudku. Takový postup soudu je neslučitelný se zásadami právního státu. Pokud by byl akceptovatelný takový postup, pak by všichni předkládali návrhy až těsně před vynesením rozsudku, což si v právním státě neumím představit. Věřím, že se jednalo o ojedinělý lapsus. Proto své argumenty v odvolacím řízení nepředkládám až na poslední chvíli, ale dávám možnost se s nimi dostatečně seznámit všem zúčastněným. Současně věřím, že napříště již soud nezamítne mé právo na řádné seznámení se se všemi projednávanými listinami a také nezamítne mé právo na to, se k nim vyjádřit.

Nerespektování práva nezletilého vyjádřit se k jeho budoucímu uspořádání poměrů

Soud vůbec nezjišťoval názor nezletilého, a to ani prostřednictvím OSPOD na

a) rozsah jemu ukládaných trestů a příčiny těchto trestů,
b) kdo se s ním připravuje do školy a učí se s ním.

Soud v těchto záležitostech vůbec nezajímal názor nezletilého i přesto, že byly výslovně předmětem návrhu. Soud ve věci rozhodl i bez znalosti názoru jednoho z účastníků řízení, tedy nezletilého, čímž porušil právo účastníka řízení na vyjádření se k okolnostem, které se ho bezprostředně dotýkají.

Soud konstatoval, že s ohledem na věk si dítě není schopno vytvořit vlastní názor a tento názor sdělit soudu.

Já jsem výslovně odkazoval na nález Ústavního soud sp. zn. ÚS 2482/13-1 ze dne 26. 5. 2014, který mimo jiné praví:

„… většina dětí je schopna se vyjádřit ke svému budoucímu výchovnému uspořádání již po dosažení věku 10 let. Po dosažení této věkové hranice je nezbytné, nebrání-li tomu zvlášť významné okolnosti, zjistit přání dítěte přímo před soudem….“.

Soud prvního stupně se s tímto nálezem nevypořádal žádným způsobem. Nezpochybnil jeho platnost, neuvedl, že by nálezy Ústavního soudu nerespektoval, ani nenamítl, že by se tento nález na projednávaný případ nevztahoval. Soud prvního stupně se pouze odkázal na § 867 Občanského zákoníku. Opomenul však, že zmíněný paragraf rozhodně netvrdí, že by si dítě mladší dvanácti let automaticky nedokázalo vytvořit názor a sdělit ho. Tento paragraf říká jen to, že na dítě starší dvanácti let se již má pohlížet, jako na dítě mentálně způsobilé pro vyjádření názoru před soudem. To znamená, že 12 let je nejzazší věková hranice, od které již nepřipadá v úvahu argumentovat věkem. Toto není jen můj názor, ale názor Ústavního soudu. V § 867 o.z. se rozhodně netvrdí, že by soud měl upustit od zjišťování názoru dítěte mladšího dvanácti let. Uvedený paragraf jen umožňuje soudu provedení zjišťování názoru jiným způsobem, ale jen v případě, že soud zjistí, že dítě není schopné vytvořit si názor. Jenže v tomto případě soud nic nezjišťoval.

Z Protokolu o jednání vyplývá, že zástupce OSPOD vlastním šetřením **zjistil názor** nezletilého, který **vyjádřil** mj. přání trávit během letních prázdnin 4 týdny s Matkou a 4 týdny s Otcem. Vyjádření OSPOD je v přímém rozporu s argumentem soudu. Připomínám, že soud svůj postup odůvodnil tím, že nezletilý údajně není schopen vytvořit si vlastní názor a sdělit jej, což OSPOD fakticky vyvrátil. V rámci objektivity je třeba připomenout, že OSPOD také tvrdí, že nezletilý nemá ucelenou představu o tom, jak by měl styk s otcem probíhat. To však rozporovala Matka během jednání u soudu, jelikož uvedla, cituji z Protokolu o jednání: *„O věci jsem se bavila s, skutečně mi říkal, že by chtěl být u otce každý víkend…“*.

Mám za to, že podle vyjádření Matky i podle vyjádření OSPOD není nezletilý nijak mentálně nezpůsobilý. Všichni, kteří se s setkali, potvrdili, že si dokáže vytvořit vlastní názor a že jej dokáže sdělit. Není mi známo, že by se soud alespoň pokusil zjistit, zda je schopen přijmout informace, vytvořit si názor a sdělit ho soudu.

V tomto ohledu nemůže argumentace soudu obstát, při zdůvodňování, proč omezil právo účastníka řízení (nezletilého) na to být informován a vyjádřit se ke všem okolnostem, které se ho bezprostředně dotýkají. Soud, který vynesl napadený rozsudek, nerespektoval práva na svobodné vyjádření, aniž by uvedl jedinou zvlášť významnou okolnost, která by soudu bránila v respektování Úmluvy o právech dítěte a nálezu výše zmíněného Ústavního soudu. Pokud by pouhá absence ucelené představy měla být důvod pozbytí práv zaručených ústavním pořádkem, pak by jich pozbyla i Matka. Jelikož Matka, i přes výzvy, také stále nebyla schopna sdělit svou ucelenou představu o tom, jak se chce podílet s otcem na výchově nezletilého, a to i přesto, že tato povinnost jí vyplývá ze zákona.

Nepřihlédnutí k důkazům

Pro svá tvrzení ve svém návrhu k soudu prvního stupně, jsem označil a navrhl důkazy. Konkrétně:

1. Výslech nezletilého
2. Výslech Matky
3. Zápis z jednání na OSPOD

Žádný z navržených důkazů nebyl řádně proveden nebo projednán.

Výslech nezletilého soud usnesením zamítl bez dostatečného zdůvodnění. Detailně je to popsáno v části: *„Nerespektování práva nezletilého vyjádřit se k jeho budoucímu uspořádání poměrů“* Považoval bych za duplicitní opakovat zde stejné argumenty.

Dotazování Matky provedl jen soud bez možnosti účastníků řízení položit Matce jakoukoli otázku. Takový postup dle mého názor nelze považovat za výslech. Soud se navíc vůbec nedotazoval na spoustu závažných skutečností popisovaných v mém návrhu. Více je popsáno v *„II. Soud řádně nezjistil skutkový stav věci“*.

Zápis z jednání označený za důkaz soud vůbec neprojednal, aniž by uvedl důvod.

Také Matka se ve svém návrhu opírá při svých tvrzeních o důkazy. Konkrétně o svědectví PhDr. Jitky Selingerové a zprávy OSPOD Turnov a OSPOD Jablonec nad Nisou. Ani v tomto směru nebylo provedeno dokazování, a to i přesto, že návrh Matky byl projednán a obsahově v převážně většině akceptován.

Jelikož nebylo ani zahájeno důkazní řízení ve značné části návrhu, považuji dokazovaní za zcela nedostatečné, což mělo zásadní vliv na chybné rozhodování soudu.

V. Soud rozhodoval na základě chybných a nedostatečných informací

Z výše popsaných bodů, myslím si, vcelku srozumitelně vyplývá, že soud rozhodoval:

a) na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu věci,
b) bez projednání všech bodů návrhu a
c) při nerespektování výše popsaných práv účastníků.

Považuji za duplicitní opakovat to, bylo uvedeno výše, proto se v předchozích bodech odkazuji na příslušný obsah tohoto dokumentu.

V této souvislosti pouze zmíním Vyjádření k Návrhu otce na úpravu styku s nezletilým, které podala Matka, datovala jej k 26. 3. 2015 a v záhlaví je určen pouze Okresnímu soudu v Jablonci nad Nisou. Považuji za zbytečné opakovat to, co bylo popsáno v části tohoto dokumentu nadepsaného jako „Porušení práva na spravedlivý proces". Pouze doplním, že návrh Matky, z něhož soud zjevně vycházel při svém výroku rozhodnutí, obsahuje:

1. **Dnes již doložitelné nepravdy** – konkrétně Matka uvádí, že, cituji: „*Všechny relevantní informace o zdravotním stavu jsem otci sdělila. Otec zná synovy lékařky … a s oběma hovořil, jiné lékaře nenavštěvuje*"
   Na základě mého písemného požadavku se Matka doznala, že navštěvuje další dva lékaře, které do té doby odmítala sdělit. Jako důkaz dokládám e-mail Matky
2. **V mnoha případech zcela neurčitá tvrzení** – jako příklad lze uvést:
   - *„…krátkodobému zákazu…"* bez uvedení co je krátkodobé. tvrdí, že krátkodobý zákaz trvá řádově měsíce a překračuje dobu půl roku. Matka odmítá sdělit, co přesně znamená její pojmem „krátkodobému".
   - *„Taktéž byl informován o tom, že dlouhodobě užívá lék Strattera 25mg, když byl zároveň žádán o dodržování medikace během pobytu u něj… při předávání léků přislíbil spolupráci, léky synovi nedával…"* – bez uvedení takových věcí jako: kým byl informován, kdy byl informován, kdo žádal, kdy žádal, komu mělo být údajně přislíbeno atd.

   O veškeré tyto informace jsem Matku písemně požádal, a to ještě tentýž den, kdy mi Matka, na výzvu soudu, předala své vyjádření. Má písemná žádost o doplnění Vyjádření byla Matce doručena 1. 4. 2015. K dnešnímu dni mi žádnou z požadovaných informací neposkytla, až na výjimku. Přiznala, že mé podezření z nepravdivosti jejího tvrzením u soudu je opodstatněné a že opravdu navštěvuje ještě další dva lékaře, přičemž uvedla jejich jména. Sdělila také termín tábora.
3. **Obvinění mé osoby z řady často neurčitých skutků** – požádal jsem Matku písemně o doplnění popisu rozhodných událostí, kterými jsem se měl dopouštět skutků o kterých Matka tvrdí, že se staly. Od 1. 4., kdy Matka obdržela mou písemnou žádost, jsem se do dnešního dne v této souvislosti od Matky nedočkal vůbec žádného sdělení.

Abych neopakoval to, co je již popsáno v jiných dokumentech, tak jako důkaz označuji

1. Můj Požadavek na doplnění vyjádření ze dne 30. 3. 2015
2. Kopii e-mailu Matky, ve kterém přiznává uvedení nepravdy ve svém Vyjádření

Ani jeden z těchto důkazů nemohl být použit při jednání soudu, jelikož vznikly až po jeho skončení. Před ukončením jednání je nebylo možné získat, jelikož soud nerespektoval práva účastníků na řádné seznámení se se všemi listinami, ze kterých soud vycházel při svém rozhodování. Z tohoto důvodu tyto důkazy považuji za přípustné, protože nemohly být předloženy včas a nikoli mou vinou jako účastníka řízení. Jedná se tedy o důkazy přípustné v souladu s § 205a zákona č. 99/1963 „občanský soudní řád".

VI. Soud zcela nedostatečně odůvodnil své rozhodnutí

Odůvodnění napadnutého rozsudku je pro mne matoucí. Soud ve zdůvodnění neuvedl, zda, ve kterých částech a proč se přiklonil k některému z návrhu. Je možné, že se soud nepřiklonil k žádnému návrhu a že rozhodoval bez návrhu, ale to v odůvodnění také neuvedl. Není tedy z odůvodnění zřejmé, z čeho konkrétně soud při svém rozhodování vycházel a z čeho naopak ne. Odůvodnění ponechává značný prostor pro spekulace.

Z mého pohledu problematické části odůvodnění rozsudku

Citace § 887

Proč se v souvislosti s touto kauzou soud ve svém odůvodnění odkazuje ustanovení zákona o nemožnosti rodičů svěřit výkon rodičovských práv jiné osobě, je pro mne záhadou. Taková věc nebyla v žádném návrhu a soud se o ní v průběhu řízení nezmínil. U citace není ani žádný výklad, v čem by se měl vztahovat k danému rozsudku.

Citace § 888, citace § 889 a citace § 891

K uvedeným citacím paragrafového znění jsem v odůvodnění nenalezl žádný výklad citovaných paragrafů, ani to, že by se ve výkladové části na něj soud odkazoval. Bylo by možné jen spekulovat, jak soud při svém rozhodování citované paragrafy vyložil a aplikoval jej do svého rozsudku. Podle mého názoru ovšem spekulace do práva nepatří, takže se do spekulace v tomto případě pouštět nechci.

Citace § 891

Proč soud ve svém odůvodnění cituje možnost omezení práva rodiče osobně se stýkat s dítětem je pro mne také nejasné. Takový návrh nebyl vznesen žádným účastníkem řízení a soud se o něm nezmínil ani jednou v průběhu celého řízení. U citace není žádný výklad, v čem by se měl vztahovat k danému rozsudku.

Neodůvodnění rozhodnutí o letních školních prázdninách

Soud ve svém výroku přiřkl mne jako otci 3 týdny letních prázdnin, a tím Matce 5 týdnů. Toto rozhodnutí ve svém odůvodnění však nijak nezdůvodnil. Z odůvodnění vyplývá, že nezletilý vyjádřil prostřednictvím kolizního opatrovníka přání být 4 týdny u mne a 4 týdny u Matky. I kolizní opatrovník se přiklonil k rovnoměrnějšímu rozložení času. Soud vůbec neuvedl, zda přání nezletilého a názor kolizního opatrovníka při svém rozhodování vzal v patrnost. Můžeme jen spekulovat, zda soud rozhodoval na základě návrhu Matky, nebo rozhodl sám i bez návrhu. Jsem zásadně proti jakýmkoli spekulacím v právu, ale soud mi v tomto případě nedal jinou možnost vzhledem k nedostatečnému odůvodnění.

V případě, že se soud přiklonil k návrhu Matky, tak by jeho rozhodnutí trpělo závažnou právní vadou. Určil totiž nerovnoměrné rozložení doby letních školních prázdnin bez uvedení důvodu. Možná soud do svého

rozhodování zahrnul nepodložený předpoklad, že by Matka eventuálně mohla každý rok [redacted]a přihlašovat na dvoutýdenní tábor. Tento předpoklad však ve výroku rozhodnutí opomněl zmínit. Pokud by tedy soud rozhodoval na základě výše popsaného, tak by nastal právně vadný stav. [redacted]i by bylo totiž zkráceno zákonem garantované právo na stejnou péči obou rodičů, a to právně vymahatelným rozsudkem za spekulativní domněnky, že jej Matka přihlásí na dva týdny na tábor. Jenže druhá část, o kterou by se takové rozhodnutí opíralo (spekulace o eventuálním přihlášení na tábor), by právně vymahatelná nebyla, jelikož není v rozsudku a dokonce by nebyla ani písemná. Dalším faktorem v takové eventualitě je to, že by soud patrně dovozoval, že na tábor má být [redacted] přihlašován pouze Matkou, leč by se v takovém případě jednalo o nepřímé omezování práv Otce, tj. bez výroku soudu, což je právně nepřípustné.

Možná se ale soud nepřiklonil k návrhu Matky a jen sám nabyl dojmu, že dítě má menší právo na péči Otce, než na péči Matky. Jenže nic takového soud nevyjádřil v rozsudku, v odůvodnění rozsudku, ani v průběhu jednání. Pokud by toto byl důvod k předmětnému rozhodnutí, tak také trpí vážnou právní vadou. Tento argument nebyl v průběhu jednání zmíněn a už vůbec ne projednán. Nemohl tedy posloužit jako argument při rozhodování, jelikož by takové řízení bylo zmatečné.

Nezmínění návrhu Otce na styk s nezletilým každý víkend

Soud tuto část mého návrhu vůbec nezmínil v odůvodnění rozsudku, pouze rozsudkem zachoval stávající stav.

Opětovně by bylo možné spekulovat, jaké důvody soud vedly k takovému rozhodnutí. Přiznám se však, že nemám ani přibližnou představu. Soud se tímto bodem v průběhu řízení vůbec nezabýval, takže důvod může být opravdu jakýkoli.

Neodůvodnění schválení návrhu matky na změnu termínu oznámení letních prázdnin

Soud prokazatelně schválil návrh Matky na změnu termínu, do kterého jsem povinen Matce sdělit termín styku s [redacted], a to z původního 30. 4. na 15. 2.

V odůvodnění chybí jakákoli zmínka o tom, proč takto soud rozhodl. Opět se o tom dá jen spekulovat.

Chci věřit, že soud nevycházel z premisy, že já se v roli otce vzdám práva přihlašovat [redacted] na tábory a z předpokladu, že [redacted] bude na tábory přihlašovat pouze Matka bez mého vlivu. Každopádně, pokud by napadený rozsudek nabyl právní moci, tak by výrazným způsobem komplikoval moje právo naplánovat čas strávený s [redacted] o letních prázdninách. Tento bod návrhu Matky byl soudem přijat i bez projednání a navíc jej soud žádným způsobem neodůvodnil.

Neodůvodnění nezabývání se mými návrhy

Soud se vůbec nezabýval mými následujícími návrhy týkající se:

1. Vzájemného poskytování informací o [redacted]
2. Spolupráce obou rodičů při výchovném působení na [redacted]

3. Konzultování klíčových rozhodnutí týkajících budoucího vývoje
4. Přiměřenost trestů s ohledem na řádný vývoj

Soud byl k těmto mým návrhů zcela nečinný a nezahájil jejich projednání. Zmínil sice v odůvodnění rozsudku právo dítěte na péči obou rodičů, ale nevysvětlil, proč i přes písemné upozornění, že toto právo není respektováno, neprovedl ani zjištění skutkového stavu věci. Opětovně je možné jen spekulovat.

VII. Závěr

Na závěr bych jen rád upozornil, že pokud soudy rozhodují o poměrech nezletilých, měly by mít na paměti, že existují zásadní rozdíly v porovnání s občanskoprávními spory.

Nezletilé dítě má svá práva, k jehož dodržování se Česká republika mezinárodně zavázala Úmluvou o právech dítěte. Mezi tato práva patří i právo se svobodně vyjadřovat ve všech záležitostech, které se jej dotýkají, přičemž se názorům dítěte musí věnovat pozornost odpovídající jeho věku a úrovni (Článek 12 Úmluva o právech dítěte). Doplňuje to nález Ústavního soudu, který závazně vykládá zákon, že již od 10 let věku je nezbytné respektovat právo dítěte na vyjádření svého názoru před soudem.

V odborné veřejnosti se poměrně často probírá problematika právního zastupování dítěte před soudy. Osobně doufám, že i přestože se děti nemohou účastnit řízení stejným způsobem jako dospělí (osobně nebo prostřednictvím právního zástupce, kterého si svobodně zvolí), tak jen díky tomu nebudou ignorována jejich práva a názory. Věřím, že tomu je právě pávě naopak. Soudy jednají jménem Republiky, která se zavázala sama aktivně chránit zájmy dětí. Z tohoto důvodu plně důvěřuji soudu, že se začne sám zabývat podezřením z porušení práv dítěte i na základě oznámení. Nepochybuji, že se nakonec domůže svých práv i bez ohledu na to, že na ně upozorňuji já, který v soudním řízení nejsem jeho právní zástupce.

Upozorňuji, že všichni účastníci řízení (vyjma) jsou nějakou formou povinni dbát o zjišťování, zda jsou respektována práva. Např. já jako rodič mám dle § 865 Občanského zákoníku rodičovskou odpovědnost, kterou plním právě tím, že podávám toto odvolání proti předmětnému rozsudku, abych zajistil řádné projednání všech jeho práv a vyslyšení jeho názorů. Věřím, že všem zúčastněným stranám půjde jen o blaho a tudíž, že všichni budou souhlasit s tím, aby veškerá práva začala být skutečně projednávána, a to bez průtahů a různých postupů, jak obcházet či přímo porušovat právo a zákonné normy.

.....